

"L'Església necessita dels joves"

Roma/Colònia (Alemanya), 14 agost (dpa). Entrevista concedida per mons. Xavier Echevarria a l'agència de notícies alemanya DPA. "Els joves necessiten de l'Església i l'Església dels joves", ha assenyalat el prelat de l'Opus Dei.

18/08/2005

Com serà la seva participació i la dels fidels i amics de l'Opus Dei a la Jornada Mundial de la Joventut?

Personalment, vaig a Colònia ple de fe i d'esperança, amb la il·lusió de tornar a experimentar que l'Església és jove, com ha dit el Sant Pare des del primer dia del seu pontificat. La Jornada Mundial de la Joventut constitueix un moment de trobada, en què tindrem ocasió de comprovar la importància de la fe per als joves i la gran importància dels joves per a l'Església. Els participants escoltaran les reflexions del Papa; el Papa escoltarà les esperances de la joventut. Estic segur que tots regressarem de Colònia amb desigs renovats de seguir i estimar més Jesucrist.

Penso que els fidels de l'Opus Dei - que participen en la Jornada sense formar un grup, de formes molt variades, amb diferents diòcesis i organitzacions- acudeixen amb aquesta mateixa disposició d'obertura a un moment de gràcia.

Com veu la relació entre els joves d'avui i l'Església? Què els pot oferir l'Església avui?

Si em permet l'expressió, diria que es tracta d'una relació de mútua dependència: els joves necessiten l'Església, amb necessitat vital; l'Església necessita els joves, perquè són part important del Poble de Déu. A través de l'Església els joves arriben al coneixement de Jesucrist: Déu fet home, la resposta als anhels més profunds, la font de la felicitat veritable. Ells i elles donen a l'Església vida nova, quan descobreixen amb entusiasme la figura i el missatge del Crist, i transmeten l'entusiasme del descobriment a les noves generacions. En aquest sentit, ells mateixos són l'Església, constitueixen, amb els pobres i els malalts, un especial tresor.

Certament, la relació de l'Església amb els joves presenta també obstacles i dificultats: d'una banda, durant la joventut s'experimenten l'esperança i la generositat, però també no poques inquietuds; d'altra, els joves no sempre perceben de manera adequada la veritable naturalesa de l'Església, potser a causa d'allò que podríem dir problemes de comunicació, propis d'aquest temps nostre, caracteritzat per l'excés d'informació i la manca d'orientació. Aquesta circumstància convida els catòlics a actuar amb consciència i responsabilitat de fills de Déu; i a mantenir l'esforç de transmetre amb coherència l'essencial de la fe. Hem d'oferir, als joves que busquen el sentit de la vida, el testimoniatge sincer de la nostra felicitat i del nostre compromís, cadascun en les seves circumstàncies pròpies.

Com descriuria el papa Benet XVI?

Jo el veig, i vull veure'l sempre, com el Pare bo de l'Església. I no aniria més lluny en la meva descripció, perquè aquesta paraula -Pare- ho resumeix tot. Certament, la Providència li ha anat preparant per a la seva missió de Romà Pontífex. Amb tots els seus anys de ministeri ha adquirit un coneixement privilegiat de la realitat de l'Església al món; una percepció aguda dels reptes que planteja la cultura contemporània; una clara visió de conjunt que li permet intuir els camins de la voluntat de Déu per a l'Església en el nostre temps. Si hagués de resumir en una expressió la seva trajectòria i el seu perfil, diria: saviesa humil i pau contagiosa. Això té una manifestació clarament visible en el Papa: la seva gran capacitat d'escoltar, de comprendre i de cercar respostes que sadollin la set de Déu de les dones i els homes d'avui.

Com ha estat el seu tracte amb ell fins ara? Coneix i aprecia a l'Opus Dei tant com el seu predecessor?

Primer de tot, vull dir que, al meu entendre, qualsevol comparança seria fàcilment reductiva. De totes maneres, puc afirmar que actualment Benet XVI coneix millor l'Opus Dei que com -en començar el seu Pontificat, en 1978- ho coneixia Joan Pau Insisteixo, però, la relació del Sant Pare amb els fidels catòlics i les institucions de l'Església no es mou només en el terreny del coneixement, sinó en l'ambient propi de la comunió i l'afecte, patern i filial. I en això no hi ha diferències.

Com és l'expansió de l'Opus Dei a Alemanya? Tenia sant Josepmaria alguna relació especial amb aquest país?

L'Opus Dei creix de manera natural, el seu missatge es difon de persona a persona, d'un en un. La mesura de

l'apostolat és una mesura humana, encara que el motor de l'apostolat és sempre la gràcia de Déu, que té els seus ritmes i la seva lògica. A Alemanya, la tasca de l'Opus Dei - com penso que succeeix amb l'Església en general- s'estén de manera particular entre famílies joves: persones que desitgen compartir l'experiència de la fe, recórrer a l'ajuda d'uns mitjans de formació cristiana compatibles amb els deures ordinaris.

Em consta que, en diferents ciutats, són molt nombroses les persones que participen en les activitats apostòliques. A la missa que el cardenal Meisner va celebrar al gener de 2002, en ocasió del centenari del naixement de sant Josepmaria, la catedral de Colònia era un formiguer de persones. Sant Josepmaria va ser en diverses ocasions a Alemanya. Vaig tenir la sort d'acompanyar-lo per primera

vegada en 1958, i vaig comprovar que sentia admiració per aquesta terra i per aquest poble i les seves virtuts. Confiava molt en l'aportació que els catòlics alemanys poden seguir fent a la tasca evangelitzadora de l'Església. També aquí, com a tots els països, va venir a aprendre, a servir.

L'Opus Dei va sofrir els anys 70 i 80 a Alemanya forts atacs en els mitjans de comunicació. Passat el temps, com contempla l'Opus Dei aquells anys?

Amb serenitat. D'una banda, és obvi que els mitjans de comunicació no són infal·libles, i patir els seus atacs, quan manquen de base, no té major transcendència. No vull donar una visió negativa dels mitjans de comunicació, que tants serveis presten a la societat. Em refereixo a que -com tot l'humà- poden cometre errors. Igual que en altres camps, els

mateixos que s'equivoquen, rectifiquen noblement. D'altra banda, els atacs no és quelcom nou ni en l'Església en general ni en l'Opus Dei en particular. Si em permet aquestes expressions, formen part del guió, estan en el pressupost. La meva experiència és que, al final, són una manera d'estendre el coneixement de l'Opus Dei a moltes més persones.

Podria descriure breument el fundador? Què és el principal que va aprendre d'ell?

Potser podem agafar la descripció que Joan Pau II va fer al seu llibre "Aixequeu-vos, anem!": un sacerdot sant, per als temps moderns, perquè va recordar la importància de la santedat de la vida ordinària, precisament quan observem aquesta fractura entre fe i vida quotidiana, que el concili Vaticà II i els últims papes han assenyalat com un dels

grans problemes del nostre temps. A salvar aquesta divisió, personal i social, ens ajuda el missatge de sant Josepmaria. Sempre em resulta difícil resumir tot el que he après d'aquest sacerdot sant. Per descomptat, m'ha quedat gravada per a sempre la seva capacitat d'amar: vivia per a Déu i per als altres, i es lliurava del tot.

Vicente Poveda // Deutsche
Presse-Agentur 16 d'agost de
2005.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/lesglesia-
necessita-dels-joves/](https://dev.opusdei.org/ca/article/lesglesia-necessita-dels-joves/) (12/08/2025)